

[Freddy Madsen.]

det i kristeligt folkeparti – at man ikke kan klare sig alene med fromme ønsker.

Et par enkelte bemærkninger til hr. Ole Henriksen om spørgsmålene om mægling og om arbejdsretten. Vi foreslår at afskaffe forligsinstitutionen, ikke fordi vi mener, der er noget forkert i den parole, som vi går ind for, og som hedder forhandling, mægling og aktion, men fordi vi mener, at organisationerne vil være i stand til selv at klare mæglingsproblemerne og statsmagten ikke skal indblandes i sådanne forligsbestræbelser. Det er beklageligt, at denne opfattelse ikke deles af SF. Lige så beklageligt er det, at man ikke har forstået problemerne i forbindelse med arbejdsretten. Der er ikke i den nuværende lovgivning eller i de aftaler, som er indgået mellem arbejdsmarkedets parter, noget som helst, der taler for, at en afskaffelse af arbejdsretten ville betyde, at sagerne i stedet for skulle behandles i byretten. Det burde hr. Ole Henriksen vide, og derfor er det os helt ubegribeligt, at SF stemmer mod vores forslag om at nedlægge arbejdsretten.

Endelig nogle bemærkninger til finansministeren. Vi havde ikke forventet, at finansministeren skulle sige, at regeringen har planer om en momsforhøjelse. Det fremgår af de diskussioner, vi har haft om finanslovsforslaget, at der ikke foreligger nogen aktuelle planer herom. Men det, vi har efterlyst, er et klart tilsagn om, at man afviser de ønsker, der er kommet fra anden side i så henseende.

Det undrede mig ikke, at finansministeren overvejende havde venlige ord til venstre, men det foruroligede mig, at han ikke klart sagde til hr. Christophersen, at han var modstander af hans synspunkter. Jeg vil gerne citere, hvad hr. Christophersen – jeg går ud fra, det er korrekt, det er i hvert fald ikke tilbagevist – sagde til Politiken i går. Han sagde:

»Nationalbankdirektøren har ganske ret, når han ønsker finanspolitikken strammet af hensyn til betalingsbalancen og renten. Vægten i den økonomiske politik må flyttes fra penge- til finanspolitikken, og både det private og det offentlige forbrug må bremses.«

Det, vi savner, er en klar tilkendegivelse fra finansministeren af, at det ikke er regeringens politik. Det, vi mener er rimeligt på nuværende tidspunkt, hvor man presser lønrammen ned over hovedet på arbejdere, tjenestemænd og funktionærer, er, at de må have et klart krav på at få at vide, om man i det kommende år

kan regne med, at tingene på det område ligger fast, at det under ingen omstændigheder er regeringens opfattelse, at finanspolitikken skal strammes.

Wilhelm (VS):

Jeg vil først sige til hr. Mølgaard, at han må have misforstået noget, når han troede, vi var bekymrede – eller forargede, var det vist nærmest – over retsforbundets stilling. Ikke spor. Jeg tror endda, jeg sagde, at det ikke kunne undre nogen, der havde fulgt det lidt tættere, at retsforbundet bortset fra dette ene nøglepunkt, hvor de har sådan en klassisk interesse, er dybt reaktionære. Det viste sig med de eksempler, jeg trak frem, og ved, at man ikke vil svare på, hvad der skal ske med de 70.000 lejere, som fra på fredag skulle have husleje-forhøjelser på over 1.000 kr. om måneden. Der var grund til at trække det frem, fordi det nok er lykkedes retsforbundet i de sidste to-tre år kun at gøre sig kendt for en EF-holdning og for en holdning til jordpolitikken, men jeg sagde udtrykkeligt, at de andre ting ikke undrede os i hvert fald.

Finansministeren konstaterede, at der kun var kommet én dyrtidsportion denne gang. Det er jo rigtigt. Det var jo et stort nummer, man fik lavet med det decemberforlig, at man ved et midlertidigt stop fik lettet den almindelige gennemsnitsfamilie for udgifter i løbet af de par måneder, det drejede sig om, på 25-30 kr. og til gengæld vil fratage dem en dyrtidsportion på 1.200 kr. hvert af de følgende år. Det var realiteten i det decemberforlig på prisstopets område. Derved lykkedes det at få kun én portion, men derfra og så til at tro, at priserne er holdt i ave, som finansministeren nærmest foregav, da han sagde, at han forventede prisstigninger i 1977 på 5 pct., synes jeg nok er et langt og urealistisk spring. Finansministeren er nok den eneste, der vil sige det.

Men vi kan jo slå tilbage. Hvad sagde man sidste år om finansloven? Da sagde man: vi forventer nu at have fået priserne i ave til 6 pct.; det blev 9 pct. Hvad sagde man forrige år om finansloven? Man sagde: vi forventer nu at have fået priserne i ave til 6½ pct.; det blev 9½ pct. Nu siger man 5 pct., men det siger man altså ikke i OECD. Der siger man – og det er ikke gamle tal, de er ikke 14 dage gamle – at prisudviklingen i Danmark bliver 9 pct. Det er en ændring opad, for for 2 måneder siden sagde man 7 pct., men man er godt klar over, hvad